

retning og dens til Rigsdagens Beslutning gjorde Indstillinger. Vi standsede i sidste Møde ved Behandlingen af den Deel af Beretningen, der angaaer Kirke- og Undervisnings-Ministeriet.

Friis: Da jeg i Iovdags begjærede Ordet, var Discussionen om denne Sag meget levende, og jeg sølte mig stærkt opfordret til at imødegaae Noget af det, den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet havde fremsført til Forsvar for, at der igjen blev holdt Militairvagt i Theatrets Forsal. Forhandlingerne vare dengang trukne langt ud, og Thingets høitærede Formand besluttede derfor at afbryde Discussionen. Jeg finder det for nærværende Dieblit noget betænkeligt paany at optage denne Discussion, og jeg skal derfor frasælde Ordet for Dieblirket, idet jeg forbeholder mig, hvis jeg senere skulde finde mig foranlediget dertil, da igjen at begjære det.

Mundt: Jeg skal tage mig den Frihed at motivere det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, og som angaaer den første Post under Kunstakademiet, at nemlig Udvalgets Indstilling skulde tilfidesættes og Revisionens derimod tages tilfølg. Revisionens Indstilling er følgende: „at der af Udstillingsindtægterne forlods er udredet Gratiaaler til Beløb 395 Rd., passerer“, og: „at der af ubestemte Udgifterns Conto er udbetalt et Gratiale af 30 Rd., passerer“. Udvalgets Indstilling er, at Udfættelsen skulde bortfalde. Jeg skal søge at motivere dette mit Forslag saa kort som muligt. Det viser sig, at her er Spørgsmaal om en større Frihed, som Kunstakademiets Bestyrelse gjør Krav paa, en Frihed, som ellers ikke kan være hjemlet efter Finantslovens ligefremme Fortolkning, og som ikke har været indrømmet andre Stiftelser, hvis Budgetter i Finantsloven ere fremskillede paa samme Maade som Kunstakademiet. Akademiet's Bestyrelse ansøgte til Støtte derfor Sagens Forhold og Sammenhæng, samt det Hensigtsmæssige og Billige deri. Ministeriet har givet Akademiet's Bestyrelse Medhold deri. Revisionen har været fuldførem enig i det Hensigtsmæssige og Billige i,

at en større Frihed er hjemlet i Akademiet end andre Stiftelser, men den har meent, at den i saa Fald virkelig maatte være hjemlet i Finantsloven, og det fandt Revisionen ikke at være Tilfældet. Der er, som sagt, ikke nogen anden Grund, der kunde beføte til at lade Akademiet have større Frihed end de andre Stiftelser; men at lægge Hensigtsmæssigheden til Grund som Lovfortolkning syntes Revisionen at være noget betænkeligt. Derfor vilde jeg, uden dog med stor Hestighed at opponere mod Udvalget, da jeg er enig i Sagens Realitet, dog gjøre det ærede Thing opmærksom paa Sagens Sammenhæng. Der er endnu een Omstændighed, som jeg lægger megen Vægt paa; jeg vil henlede Thingets Opmærksomhed paa, at i forrige Aar forholdt Sagen sig paa selsamme Maade. Revisionen havde nemlig gjort den selsamme Indstilling i Henseende til Indholdet, maastee noget forskjellig med Hensyn til Talstørrelserne; dengang stadfæstede begge Thing Revisionens Indstilling, efterat denne først var bleven anbefalet af det Udvalg, der var nedsat af Landsthinget angaaende denne Sag. Hvis Thinget nu vedtager Udvalgets Forslag, vil det komme til at afvige fra den Beslutning, der er fattet i forrige Aar, uden at der er nogen særlig Grund tilstede dertil, efterdi Omstændighederne ere ganske de samme nu som da. Jeg skal altsaa kun korteligt gjentage, at jeg i Henseende til Realiteten er aldeles enig med Udvalget deri, at Akademiet bør have en større Frihed end andre Stiftelser i saa Henseende, men at jeg paa den anden Side troer, at denne Frihed skulde hjemles det ved den tilkommende Finantslov, hvorimod Udvalget har formeent, at man kunde tillade sig en saadan Fortolkning, hvorefter man af Hensyn til det Hensigtsmæssige kunde indrømme Akademiet en saadan Frihed som den, Talen er om.

Ordføreren: I Anledning af hvad der er anført om Hensigtsmæssigheden, skal jeg tillade mig at bemærke, at der vistnok ikke kan være tilstrækkelig Hjemmel til at unddrage nogen Deel af hvad der er bevilget paa Finantsloven fra Revision og Decision. Men jeg maa